
[2001-15-RE](#)

CAUSA 2001-15-RE

Número de registre: 140-2001. Recurs d'empara

SENTÈNCIA DEL DIA 5 D'OCTUBRE DEL 2001

BOPA núm. 89, de 10 d'octubre del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 21 de maig del 2001 per la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la resolució del president del Consell Superior de la Justícia, de data 26 d'abril del 2001, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència anul·lant la resolució del president del Consell Superior de la Justícia, demanant a aquest darrer que incoï "la instrucció d'un expedient disciplinari contra la Batlle Sra. Meritxell Picart Sánchez" i anul·lant l'acte de data 24 de febrer del 2000, que revocava la llibertat provisional de la Sra. Ester Bonet Rincón, "per violar els drets fonamentals reconeguts en l'article 10 in toto de la Constitució";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 88, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vista la Llei qualificada de la justícia, especialment l'article 87;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional de data 13 de juliol del 2001, que va admetre a tràmit el recurs d'empara interposat per la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el dia 31 de juliol del 2001, per la representació processal del Consell Superior de la Justícia;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el dia 6 de setembre del 2001, pel Ministeri Fiscal;

Vistes les conclusions formulades, dintre de termini, per les representacions processals de les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

Amb data 8 de març del 2001, la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón va presentar davant el Consell Superior de la Justícia un escrit de queixa i de denúncia per una presumpta falta continuada molt greu contra la batlle, Sra. Meritxell Picart Sánchez, comesa en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals causant-li danys i perjudicis, així com per una presumpta "ignorància inexcusable de les lleis i procediments", i sol·licitant a la institució esmentada "d'acord amb l'article 80 de la Llei Qualificada de la Justícia, l'obertura i la instrucció d'un expedient disciplinari contra l'assenyalada Batlle demanant la suspensió o separació del càrrec de la Batlle citada, davant la gravetat dels fets denunciats".

Segon

Amb data 4 d'abril del 2001, la representació processal de la recurrent va rebre una resolució, de data 30 de març del 2001, del president del Consell Superior de la Justícia, en la qual s'acusava recepció de l'escrit de queixa.

Tercer

Amb data 6 d'abril del 2001, la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón va sol·licitar al Raonador del Ciutadà que formulés "recomanació i recordatori al Consell Superior de la Justícia dels seus deures legals".

Quart

Amb data 26 d'abril del 2001, el president del Consell Superior de la Justícia va comunicar a la representació processal esmentada que "de la informació obtinguda i de l'enquesta preliminar realitzada se'n desprèn que l'actuació de l'Hble. Batlle Sra. Picart ha estat ajustada a dret i no és constitutiva de falta", i que per tant el Consell Superior de la Justícia considerava que no era procedent incoar un expedient disciplinari.

Cinquè

Amb data 21 de maig del 2001, la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón va interposar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, contra "la resolució de data 26 d'abril del 2001, dictada pel president del Consell Superior de la Justícia", per tractar-se d'una resolució no ajustada a dret per defecte formal i material i per vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit de recurs d'empara la representació processal de la recurrent manifesta que interposa recurs d'empara constitucional d'acord amb l'article 86 de la Llei qualificada de la justícia, ja que "el tractament rebut pel Consell Superior de la Justícia, és una escurada resolució" que li causa "una violació del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, vulnerant en aquest sentit l'article 10 de la Constitució. Es desconeix quin tipus d'informació ha obtingut el Consell Superior de la Justícia i, quina classe d'enquesta preliminar ha realitzat".

Per acabar, aquesta representació processal demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència anul·lant la resolució del president del Consell Superior de la Justícia, demanant a aquest darrer que incoï “la instrucció d’un expedient disciplinari contra la Batlle Sra. Meritxell Picart Sánchez” i anul·lant l’auto de data 24 de febrer del 2000 que revocava la llibertat provisional de la Sra. Ester Bonet Rincón, “per violar els drets fonamentals reconeguts en l’article 10 in toto de la Constitució”.

Sisè

Mitjançant auto de data 13 de juliol del 2001, el Tribunal Constitucional va acordar admetre a tràmit el recurs d’empara 2001-15-RE i mitjançant providència de la mateixa data, es va trametre la causa a les parts perquè formulessin les al·legacions corresponents.

Setè

Amb data 31 de juliol del 2001, el Consell Superior de la Justícia va presentar davant el Tribunal Constitucional un escrit d’al·legacions en què manifestava d’una banda el seu desacord amb la decisió d’admissió del recurs d’empara per part del Tribunal Constitucional, per considerar que “el caràcter extraordinari del recurs d’empara, que no és un recurs ordinari sinó un remei excepcional contra un nombre limitat de resolucions (aquelles susceptibles de lesionar els drets reconeguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució), ens conduiria a afirmar que el silenci de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional fa impossible la interposició de recurs d’empara contra els acords del Consell Superior de la Justícia en cap supòsit”.

I d’altra banda considerava que “El Consell Superior de la Justícia ha respectat escrupolosament les normes de procediment aplicables: la possibilitat d’acordar la instrucció d’una informació reservada prèvia a la incoació, si escau, de l’expedient sancionador està prevista expressament per l’article 2.1 del Reglament regulador del procediment sancionador, de 21 d’octubre de 1998” i que la notificació adreçada pel president del Consell Superior de la Justícia a la representació processal de la recurrent estava motivada, ja que contenia “l’expressió precisa del motiu pel qual el Consell Superior ha acordat l’arxiu de la denúncia, i no es pot considerar arbitrària”.

Així doncs, el Consell Superior de la Justícia demana al Tribunal Constitucional que desestimi el recurs d’empara esmentat ja que “en la tramitació de la denúncia de referència no ha comès cap acció o omissió susceptible de constituir una infracció dels drets a què es refereix l’article 10 de la Constitució, ni de cap altra norma constitucional”.

Amb data 6 de setembre del 2001, el Ministeri Fiscal va presentar davant el Tribunal Constitucional un escrit d'al·legacions en què manifestava que “el fet que les resolucions adoptades en el marc del procediment d'exigència de responsabilitat disciplinària de Batlles i Magistrats es trobin excloses de la possibilitat de revisió jurisdiccional (art. 87 de la Llei qualificada de la Justícia), obliga a interpretar aquest silenci legal de forma positiva i a favor de l'admissibilitat del recurs d'empara, facilitant d'aquesta manera un control de l'actuació del Consell Superior de la Justícia limitada a l'observança i respecte dels drets fonamentals constitucionalment reconeguts. El procediment disciplinari contra Batlles i Magistrats ostenta naturalesa materialment jurisdiccional i per tant, és susceptible de revisió en via d'empara quan en el seu marc s'han lesionat alguns dels drets recollits en l'article 10 de la nostra Constitució”.

El Ministeri Fiscal considera que la motivació de l'acord del Consell Superior de la Justícia “és breu però suficient per no estimar vulnerat “el dret a la jurisdicció”. Possiblement es podia motivar amb més amplitud, el perquè l'actuació de la Batlle és ajustada a dret. Però en el supòsit concret examinat, és evident que fets denunciats per l'avui recurrent, no eren constitutius de cap de les faltes greus i molt greus previstes en els articles 83 i 84 de la Llei qualificada de la Justícia i per tant, la resolució no es pot considerar en absolut arbitrària, sinó ajustada a dret i respectuosa amb el principi de legalitat que s'ha d'observar en tot procediment disciplinari”. També manifesta que tampoc no s'ha produït una vulneració del dret al procés degut perquè “l'article 86 de la Llei qualificada de la Justícia no confereix al denunciant la qualitat de part en el procediment disciplinari, i per tant, no existeix cap obligació del Consell Superior de la Justícia de comunicar-li o donar-li trasllat de les actuacions realitzades amb anterioritat o durant la tramitació de l'expedient disciplinari fins a l'adopció de l'acord”.

I per tant, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que desestimi el recurs d'empara esmentat per no haver-se produït les lesions dels drets fonamentals al·legades per la part recurrent.

Novè

Amb dates 17 de setembre del 2001, el Consell Superior de la Justícia; 19 de setembre del 2001, la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón; i 20 de setembre del 2001, el Ministeri Fiscal, van formular escrits de conclusions en què reiteren substancialment tot allò que fou al·legat i argumentat en els escrits precedents presentats davant del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El fonament jurídic cinquè del nostre aute d'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, pronunciat el 13 de juliol del 2001, justificava l'admissió esmentada dient: "com que aquest recurs ha estat presentat per les persones legalment interessades dins el termini previst i com que la resolució objecte de recurs manca en aparença d'una motivació expressa i de concreció suficient".

D'aquesta manera es pretenia indicar que, malgrat els dubtes raonables sobre la seva admissibilitat a tràmit, esmentats en el fonament jurídic quart, la manca de dades més específiques aconsellava entrar en el fons de l'assumpte, sempre a favor de la defensa dels drets constitucionals que es pretenien vulnerats. La part demandant havia sol·licitat a aquest Tribunal, entre moltes altres qüestions completament alienes a aquesta causa processal, que s'anul·lés la resolució del president del Consell Superior de la Justícia mitjançant la qual s'acordava no incoar la instrucció d'un expedient disciplinari demanat per ella ja que, al seu parer, vulnerava els drets a la jurisdicció continguts a l'article 10 de la Constitució.

Una vegada tramitada la causa i sense perjudici de l'interès de les seves interpretacions sobre el capítol sisè del títol cinquè de la Llei qualificada de la justícia, les al·legacions efectuades pel Consell Superior de la Justícia i la documentació aportada han aclarit a bastament els dubtes sobre la motivació expressa i la concreció de l'acord objecte de recurs. Efectivament, en aquesta documentació hi consten les diligències adoptades per l'òrgan esmentat davant les denúncies efectuades pel recurrent actual i, entre elles, un informe extens i raonat del president de la Batllia en què, entre altres qüestions, s'indicava que no existia cap base per iniciar l'expedient sancionador. D'altra banda, l'acord del Consell Superior de la Justícia –i no la resolució del president, com assenyalava la part demandant-, la còpia literal del qual s'ha adjuntat, i mitjançant el qual es resolía arxivar les actuacions i no obrir l'expedient sol·licitat, feia seus els raonaments de la presidència de la Batllia. Tots aquests documents han estat a la disposició de la part demandant i podien ser coneguts per ella, no obstant això, amb una mala fe processal evident, ha presentat i ha mantingut les seves pretensions en aquest recurs d'empara.

Tanmateix, al marge d'aquest fet i pel que fa a l'objecte concret d'aquest recurs, que resideix a esbrinar si la resolució del Consell Superior de la Justícia ha vulnerat l'article 10 de la Constitució, com indicava textualment el primer petitum de la demanda, "per ser una resolució no ajustada a dret per defecte formal i material i per violació al dret a la jurisdicció i al dret a un procés degut vulnerant l'article 10 de la Constitució", hem d'indicar que la resolució objecte de recurs no vulnera cap dels drets esmentats perquè està motivada en dret, concretada en la seva formulació i perquè no ha causat cap indefensió a la part recurrent. Aquesta darrera, en les seves conclusions, no aporta cap fet o consideració nova pertinent al cas que ens ocupa i s'estén i repeteix ad nauseam qüestions i relats totalment impropis.

Les altres dues peticions contingudes en l'escrit de demanda, d'acord amb les quals es demanava que s'ordenés al Consell Superior de la Justícia incoar la instrucció d'un expedient disciplinari i que s'anul·lés un aute de processament determinat, són completament alienes a aquest procediment en empara i, atesa la seva incongruència i impertinència evidents, eviten a aquest Tribunal haver

d'efectuar qualsevol pronunciament sobre aquestes.

DECISIÓ:

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

HA DECIDIT:

Primer

Desestimar en tots els seus punts el recurs d'empara interposat per la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón i declarar que ha estat conformat temeràriament i amb mala fe processal.

Segon

Declarar que la resolució del president del Consell Superior de la Justícia, de data 26 d'abril del 2001 no vulnera els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Tercer

Publicar aquesta sentència, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal de la Sra. Ester Bonet Rincón, al Consell Superior de la Justícia, al Ministeri Fiscal i al president de la Batllia, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 5 d'octubre del 2001.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat